

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
© The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

S.V. v. Italia - [55216/08](#)

Hotărârea din 11.10.2018 [Secția a I-a]

Articolul 8

Obligații pozitive

Articolul 8-1

Respectarea vieții private

Refuzul autorităților de a permite schimbarea prenumelui înainte de realizarea intervenției chirurgicale de schimbare de sex: *încălcare*

În fapt – Ca urmare a pronunțării unei hotărâri judecătorești în mai 2001 prin care i s-a permis o intervenție chirurgicală de schimbare de sex, cererea reclamantei privind schimbarea prenumelui a fost respinsă printr-o decizie a prefectului din iulie 2001, pentru că prenumele unei persoane trebuia să corespundă genului său și pentru că orice schimbare a înscrierilor de stare civilă a persoanelor transgender trebuia dispusă de către un judecător, în cadrul procedurii privind confirmarea schimbării sexului.

În 2002, Tribunalul administrativ regional a respins cererea privind suspendarea executării deciziei prefectului. În 2008, acesta a respins apelul formulat de către reclamant împotriva deciziei.

În consecință, în conformitate cu prevederile secțiunii 3 din Legea nr. 164 din 1982, în vigoare la data faptelor, reclamanta a trebuit să aștepte ca Tribunalul districtual să confirme realizarea intervenției chirurgicale și să se pronunțe definitiv în privința identității sale de gen, confirmare făcută abia în octombrie 2003.

În drept – Articolul 8:

(i) Cu privire la aplicabilitate: Prezentul caz se referă la imposibilitatea unei persoane transgender de a obține schimbarea prenumelui său înainte de finalizarea procedurii de schimbare de sex prin intermediul unei intervenții chirurgicale. Interdicția în discuție, cu care s-au confruntat persoanele transgender, se deosebește de interdicțiile examinate până în prezent de către Curte. Aceasta intră în câmpul de aplicare al dreptului la respectarea vieții private, astfel încât nu există nicio îndoială privind aplicabilitatea articolului 8.

Concluzie: Articolul 8 este aplicabil

(ii) Cu privire la conformitatea cu articolul 8:

Potrivit dreptului italian, persoanele transgender pot obține recunoașterea legală a identității lor de gen doar după modificarea statutului civil.

Reclamantei nu i s-a impus să se supună unei intervenții chirurgicale împotriva voinței sale, ci numai pentru a obține recunoașterea legală a identității sale de gen. Dimpotrivă, ea a decis să fie supusă unei intervenții chirurgicale pentru a-și aduce aspectul fizic în

conformitate cu identitatea de gen și a fost autorizată să facă acest lucru de către instanța de judecată. Prin urmare, spre deosebire de cazul *A.P., Garçon și Nicot*, [79885/12](#) et al., 6 aprilie 2017, [Nota informativă nr. 206](#), prezenta cauză nu privește o ingerință în dreptul reclamantei la respectarea integrității sale fizice, contrar articolului 8.

Prin urmare, sarcina Curții a constat în a determina dacă refuzul autorităților de a-i permite reclamantei să-și schimbe prenumele în timpul procesului de tranziție a genului și înainte de realizarea intervenției chirurgicale a reprezentat o ingerință disproporționată în raport cu dreptul ei la respectarea vieții private.

Curtea nu a pus în discuție alegerea legislatorului italian de le încredința autorităților judiciare mai curând decât autorităților administrative luarea deciziilor de înregistrare a stării civile a persoanelor transgender. Mai mult, ea a acceptat pe deplin opinia potrivit căreia principiul inalienabilității stării civile, coerența și exactitatea înregistrărilor de stare civilă și, în sens mai larg, nevoia de certitudine juridică, erau în interesul public și justificau punerea în aplicare a unor proceduri stricte, concepute în special să verifice motivația care stă la baza cererilor de schimbare a identității juridice.

Totuși, aceasta a notat că respingerea cererii reclamantului se baza pe argumente pur formale care țineau cont de situația sa specială. Prin urmare, autoritățile nu au avut în vedere faptul că ea a fost supusă unui proces de tranziție a genului timp de câțiva ani și că aspectul ei fizic și identitatea sa socială erau de mult timp unele de femeie.

În circumstanțele prezentei cauze, Curtea nu a identificat ce motive de interes public puteau justifica o întârziere mai mare de doi ani și jumătate pentru a aduce prenumele reclamantei din documentele oficiale în conformitate cu realitatea sa socială, care fusese recunoscută de către tribunalul local prin hotărârea din mai 2001. Convenția a fost concepută să garanteze drepturi practice și efective, nu drepturi teoretice și iluzorii.

Curtea a observat caracterul rigid al procedurii judiciare de recunoaștere a identității de gen a persoanelor transgender, așa cum era aceasta în vigoare la data faptelor, circumstanță care a plasat-o pe reclamantă pentru o perioadă nerezonabilă de timp într-o poziție anormală, în măsură să îi provoace sentimente de vulnerabilitate, de umilință și de anxietate.

În Recomandarea CM/Rec(2010)5 cu privire la măsurile de combatere a discriminării bazate pe orientarea sexuală sau pe identitatea de gen, Comitetul Miniștrilor le-a cerut statelor să facă posibilă schimbarea numelui și a genului în documentele oficiale într-un mod rapid, transparent și accesibil.

Ca urmare a unei modificări aduse legislației în 2011, nu mai era necesară o a doua hotărâre judecătorească în cadrul procedurii de confirmare a schimbării de gen a persoanelor care au suferit intervenții chirurgicale, pentru că modificarea actelor de stare civilă putea fi dispusă de judecător în decizia de autorizare a intervenției chirurgicale.

În consecință, imposibilitatea reclamantei de a obține o schimbare a prenumelui timp de doi ani și jumătate, pentru că procesul de schimbare de sex nu a fost finalizat prin intervenția chirurgicală, echivala, în circumstanțele cazului, cu un eșec din partea statului reclamat privind respectarea obligației sale pozitive de a asigura dreptul reclamantei la respectarea vieții ei private.

Concluzie: încălcare (în unanimitate).

Articolul 41: Constatarea unei încălcări a articolului 8 a constituit, în sine, o satisfacție echitabilă suficientă.

(A se vedea, de asemenea, Fișele tematice privind [identitatea de gen](#), *Christine Goodwin v. Regatul Unit* [MC], 28957/95, 11 iulie 2002, [Nota informativă nr. 44](#), *Golemanova v. Bulgaria*, [11369/04](#), 17 februarie 2011, *Henry Kismoun v. Franța*, 32265/10, 5 decembrie 2013, [Nota informativă nr. 169](#) și *YY v. Turcia*, 14793/08, 10 martie 2015, [Nota informativă nr. 183](#)).